

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal in Northern Ireland — Zjednoczone Królestwo) — Department of the Environment for Northern Ireland przeciwko Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

(Sprawa C-474/10) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dyrektywa 2001/42/WE — Artykuł 6 — Wyznaczenie do celów konsultacji organu, który może być zainteresowany wpływem na środowisko wynikającym z realizacji planów i programów — Możliwość sporządzania planów przez organ konsultacyjny — Obowiązek wyznaczenia odrębnego organu — Szczegółowe zasady informowania władz i społeczeństwa oraz konsultowania się z nimi)

(2011/C 362/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal in Northern Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Department of the Environment for Northern Ireland

Strona pozwana: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal in Northern Ireland — Wykładnia wykładni art. 6 ust. 2–4 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30) — Wyznaczenie do celów konsultacji organu, który może być zainteresowany wpływem na środowisko wynikającym z realizacji planów i programów — Szczegółowe zasady informowania władz i społeczeństwa oraz konsultowania się z nimi

Sentencja

1) W okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym art. 6 ust. 3 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko nie wymaga, by został utworzony bądź wyznaczony inny organ konsultacyjny w rozumieniu tego przepisu, o ile w ramach organu odpowiedzialnego normalnie za przeprowadzenie konsultacji w sprawach środowiskowych i wyznaczonego jako taki podział funkcjonalny jest zorganizowany w taki sposób, że wewnętrzna jednostka administracyjna

tego organu dysponuje rzeczywistą autonomią, oznaczającą między innymi, iż posiada ona własne zasoby administracyjne i personalne i jest tym samym w stanie wypełnić zadania powierzone organom konsultacyjnym w rozumieniu art. 6 ust. 3 tej dyrektywy, a w szczególności udzielić w sposób obiektywny swojej opinii o planie lub programie zamierzonym przez organ, do którego jest przyłączona.

2) Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, iż nie wymaga on, by terminy, w których wyznaczone organy i społeczeństwo, którego proces decyzyjny dotyczy lub może dotyczyć w rozumieniu ust. 3 i 4 tego artykułu, powinny mieć możliwość wyrażenia swojej opinii o określonym projekcie planu lub programu oraz o sprawozdaniu dotyczącym wpływu takiego planu lub programu na środowisko, zostały wyznaczone w sposób wyraźny w uregulowaniu krajowym transponującym tę dyrektywę, a w konsekwencji wspomniany ust. 2 nie stoi na przeszkodzie temu, by terminy takie były ustalane każdorazowo przez organ opracowujący plan lub program. W tym ostatnim przypadku tenże ust. 2 wymaga jednak, by do celów konsultacji z tymi organami i społeczeństwem w przedmiocie danego projektu planu lub programu faktycznie ustalony termin był wystarczający i dawał im w ten sposób realną możliwość wyrażenia we właściwym czasie ich opinii o tym projekcie planu lub programu oraz o sprawozdaniu dotyczącym wpływu tego planu lub programu na środowisko.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 5 września 2011 r. — Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort) przeciwko Kyocera Mita Deutschland GmbH i in.

(Sprawa C-457/11)

(2011/C 362/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort)

Strona pozwana: Kyocera Mita Deutschland GmbH, Epson Deutschland GmbH, Xerox GmbH

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedstawione następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym:

- 1) Czy dyrektywę należy uwzględnić przy wykładni prawa krajowego już dla przypadków, które miały miejsce po wejściu w życie dyrektywy w dniu 22 czerwca 2001 r., jednak przed dniem, od którego znajduje ona zastosowanie, tj. przed 22 grudnia 2002 r.?
- 2) Czy zwielokrotnianie za pomocą drukarek stanowi zwielokrotnianie przy użyciu dowolnej techniki fotograficznej lub innego procesu przynoszącego podobny skutek w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. a) dyrektywy?
- 3) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie drugie: czy wymogi dyrektywy co do godziwej rekompensaty za wyjątki albo ograniczenia w odniesieniu do prawa do zwielokrotniania zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy mogą zostać z uwzględnieniem zasady równego traktowania zawartej w art. 20 Karty praw podstawowych spełnione również wówczas, gdy nie producenci, importerzy lub dostawcy drukarek, lecz producenci, importerzy lub dostawcy innego urządzenia albo szeregu innych urządzeń, składających się na zdalny do podjęcia odpowiedniego zwielokrotniania zespół urządzeń, są podmiotami zobowiązanymi do zapłaty odpowiedniego wynagrodzenia?
- 4) Czy sama możliwość wykorzystania zabezpieczeń technicznych zgodnie z art. 6 dyrektywy powoduje wyłączenie warunku godziwej rekompensaty w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy?
- 5) Czy warunek (art. 5 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy) oraz możliwość (zob. motyw 36 dyrektywy) godziwej rekompensaty ustają, o ile podmiot praw zgodził się wyraźnie lub w sposób dorozumiany na zwielokrotnianie swoich utworów?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 5 września 2011 r. — Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort) przeciwko Canon Deutschland GmbH

(Sprawa C-458/11)

(2011/C 362/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort)

Strona pozwana: Canon Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedstawione następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni dyrektywy 2001/29/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym:

- 1) Czy dyrektywę należy uwzględnić przy wykładni prawa krajowego już dla przypadków, które miały miejsce po wejściu w życie dyrektywy w dniu 22 czerwca 2001 r., jednak przed dniem, od którego znajduje ona zastosowanie, tj. przed 22 grudnia 2002 r.?
- 2) Czy zwielokrotnianie za pomocą drukarek stanowi zwielokrotnianie przy użyciu dowolnej techniki fotograficznej lub innego procesu przynoszącego podobny skutek w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. a) dyrektywy?
- 3) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie drugie: czy wymogi dyrektywy co do godziwej rekompensaty za wyjątki albo ograniczenia w odniesieniu do prawa do zwielokrotniania zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy mogą zostać z uwzględnieniem zasady równego traktowania zawartej w art. 20 Karty praw podstawowych spełnione również wówczas, gdy nie producenci, importerzy lub dostawcy drukarek, lecz producenci, importerzy lub dostawcy innego urządzenia albo szeregu innych urządzeń, składających się na zdalny do podjęcia odpowiedniego zwielokrotniania zespół urządzeń, są podmiotami zobowiązanymi do zapłaty odpowiedniego wynagrodzenia?
- 4) Czy sama możliwość wykorzystania zabezpieczeń technicznych zgodnie z art. 6 dyrektywy powoduje wyłączenie warunku godziwej rekompensaty w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy?
- 5) Czy warunek (art. 5 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy) oraz możliwość (zob. motyw 36 dyrektywy) godziwej rekompensaty ustają, o ile podmiot praw zgodził się wyraźnie lub w sposób dorozumiany na zwielokrotnianie swoich utworów?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10.